

Gudsfruktan driver ut människofruktan - Söndagen efter Alla helgons dag Årg 1

Bidrag från Tobias Bäckström
2015-10-28
Senast uppdaterad 2015-10-29

Vad är vi rädda för? Svaret på den frågan kan ju skifta högst betydligt mellan olika människor. Frågar man svenska folket brukar sådan sak som "att tala offentligt" komma högt upp på listan. Att göra bort sig för andra är för många värre än döden är vi rädda för fel saker. Vi kan lägga ner mycket resurser för att trygga oss mot en viss företeelse och så missar vi något annat som vi borde ha större anledning att bekymra oss över. Det är detta som Jesus tar upp i söndagens evangelium. Han talar om för oss vad vi inte behöver vara rädda för, och vad vi istället ska frukta. Människor behöver vi inte frukta, de som visserligen har makt att döda kroppen men sen inte mer. Och behöver vi inte vara rädda för människor så är det nog väldigt mycket som vi går omkring oss oroar oss över i onödan. Men vad ska vi då istället frukta? "Frukta den som har makt att kasta ner i helvetet" säger Jesus vilket kanske får oss att höja på ögonbrynen. Det är ju uppenbart att det är Gud som Jesus syftar på. Men betyder det att vi ska gå omkring och vara rädda för Gud som om han vore en grym despot? Det rimmar ju dåligt med nästa mening där vi får veta att vi är mer värda än aldrig så många sparvar. Jesus drar ofta saker till sin spets för att det ska bli tydligt. Det han menar är att eftersom det är Gud som har makten att kasta i helvetet så betyder det att ingen annan har det. Och just därför så behöver vi inte vara rädda eftersom vi är så värdefulla i hans ögon. Att tala om att vi bör frukta Gud är ju inte så populärt idag. Och jag tror att det beror på att betoningen på ordet frukta har blivit fel. Naturligtvis ska vi inte vara rädda för Gud för att han skulle vilja oss något ont. Men vi kan vara rädda att mista honom. Ordet "rädd" kan också ha lite olika vinklingar. Man kan ju vara rädd om någon. Att frukta Gud är att vara rädd om honom eftersom han vet att han är den enda räddningen för mitt liv. En rätt fruktan för Gud finns därför bara där man också älskar honom. För om man inte älskar Gud så finns ju heller ingen oro att mista honom och alltså ingen Gudsfruktan. Så frukta och älska hör ihop. Om jag skulle sätta en rubrik över dagens evangelium så skulle jag sätta: "Gudsfruktan driver ut människofruktan". Frukta vi Gud så behöver vi inte vara rädda för någon annan. Därför är frågan: "Vad är vi rädda för? Vilka rädslor styr mitt liv?" viktiga frågor att ställa till sig själv. Ni är mer värd än aldrig så många sparvar så frukta Gud till oss. Låt oss därför nu komma till honom och be och bekänna.